

UNA LLÀGRIMA POT SER LA
GOTA QUE FA VESSAR EL GOT

LA TEMPESTA

UNA PRODUCCIÓ DE:
ZERO EN CONDUCTA

INTRODUCCIÓ: . . .

A Pablito li ronda pel cap, des de fa un temps, un núvol que no li deixa ni veure el sol, ni ballar, ni escriure; a més, li apaga la llum del somriure i fins i tot els trons li fan mal a la panxeta. En Pablito sap que, perquè eixe núvol desaparega, primer ha de ploure.

En aquesta odissea de barri acompanyarem un heroi que no necessita ni poders, ni conquestes, ni regnes... Ell, l'únic que vol és plorar. I encara que no sap ben bé com fer-ho, val la pena aprendre'n, perquè després de tota tempesta, sempre arriba la calma.

**>>> Espectacle guanyador del premi a
MILLOR ESPECTACLE DE TITELLES en
el seu estrena al febrer de 2025 en
la Fira FETEN de Gijón.**

ESTIL:

La tempesta és el primer espectacle de la companyia Zero en Conducta que utilitza el text com a recurs narratiu per desenvolupar una història. Tot i això, no renuncia a l'enfocament coreogràfic i visual del seu llenguatge, sinó que respon a la voluntat d'investigar nous territoris que sumen al seu llenguatge original.

La tempesta és un espectacle de titelles d'animació directa sobre taula. En aquest, l'animació del titella serà tractada amb una gran meticulositat per tal de donar la sensació d'estar veient una pel·lícula d'animació en directe. Quant al moviment coreogràfic de les intèrprets, respondrà a un exercici precís i tècnic, la presència del qual aportarà valor a la dramàtúrgia, entrant i eixint de l'animació per passar de titellaires a intèrprets en un obrir i tancar d'ulls.

El text, escrit per José A. Puchades, ha sigut teixit sota la supervisió de Julieta Gascón i l'equip d'intèrprets per tal d'en-caminar-lo i procurar que estiguera a l'altura de la proposta visual del projecte, concebut des de l'humor i la tendresa.

La intenció de l'autor és crear un espectacle on el plor siga més fàcil d'acceptar gràcies a tot el que hem rigut; sentir que res és tan greu i que les emocions no són ni bones ni dolentes, només estan fetes per a ser viscudes

PERSONATGES:

La composició dels personatges ha sigut un gran repte en la concepció d'aquest projecte. Parlem de la sensibilitat, i concretament de la sensibilitat masculina. Per tant, calia crear un Pablito que estiguera fora de tot clixé associat a un xiquet sensible, per a reivindicar que la sensibilitat ens pertany i ens ha sigut arrabassada. Així doncs, en Pablito és un xiquet que es mou en un context que respon justament al clixé contrari: el món del Hip-hop. D'aquesta manera, reivindicuem la sensibilitat des d'altres llocs, per tal que l'empatia del públic es veja ampliada.

En el cas del pare, també hem intentat que no responga al clixé de pare castrador, més insensible i amb una actitud excessivament masculina, tòxica i tancada. Així, tenim un pare comprensiu, empàtic, que es preocupa (encara que no sempre de manera del tot encertada)... però que, tot i això, ens demostra que en totes les cases es couen faves. La resta de personatges, tot i ser secundaris, també es dediquen a trencar estereotips per tal de fer de les emocions un patrimoni de tots els col·lectius: personatges racialitzats, amb funcio-

nalitats diverses, identitats variades o habilitats que la societat no sol associar a determinats gèneres, aporten el seu granet d'arena per diversificar l'empatia. Tot això, per descomptat, tractant que, tot i ser un context poc habitual, tot resulte tan real i tan normal com la vida mateixa.

JUSTIFICACIÓ DEL PROJECTE:

És un fet que el món està canviant socialment, emocionalment, afectivament i en les seues relacions. Ara bé, això no vol dir que no ens quede encara molt de camí per recórrer. El primer motiu és que no es tracta d'un camí àgil ni fàcil, ja que cal deconstruir tot allò que durant segles hem anat gestant. Encara que visquem en una generació amb voluntat de canvi i bones intencions, el bagatge emocional que arrosseguem està ple de capes i, el que és pitjor, de microcapes que ens fan actuar, sovint de manera inconscient, en contra de la filosofia emocional que prediquem. Així, actituds micromasclistes, maneres d'expressar-nos emocionalment i fins i tot qüestions de gènere continuen presents, fins i tot en les persones més conscienciades. Per això són tan necessaris els materials artístics que reflexionen sobre aquest tema, que qüestionen els nostres costums i visibilitzen actituds tòxiques, i més encara si ho fan des de la poètica. Perquè els poemes interpel·len tothom de manera universal, i no sols a qui sembla que assenyalen amb el dit.

Aquest espectacle és el nostre granet d'arena per recordar a les criatures i a les persones adultes que sentir és patrimoni de la humanitat, i que els nostres sentiments formen part del nostre cos i, com a tals, ens pertanyen.

Un altre factor col·lateral que cal considerar és el valor negatiu que s'associa a la tristesa i al plor en general. Estar trist està tan bé com estar alegre; plorar és tan lícit com riure, perquè la felicitat no té res a veure amb una cosa o amb l'altra, sinó amb el sentiment de pau. Per arribar-hi, cal reconciliar-nos

amb totes les emocions que passen pel nostre cor. Actualment, i amb tot el que està passant al món, contribuir a fer entendre que la felicitat té a veure amb la pau ens sembla un valor de gran importància en el procés de maduresa personal. Per últim, aquesta història està escrita de manera generacionalment inclusiva, i això respon a dos motius: d'una banda, per provocar el debat familiar entre les persones que la comparteixen i sobre el tema que planteja, perquè funcione com a espill i es puga sentir amb empatia; de l'altra, perquè aquesta intergeneracionalitat reflecteix que l'autoria del projecte recau en persones adultes que han de lluitar contínuament per recordar que, per molt que escrigues sobre salut emocional, no estàs exempt de treballar-la en tu mateix. Com ja hem dit abans: en totes les cases es couen faves.

INTÈRPRETS:

Para el desarrollo de este espectáculo son necesarios tres intérpretes. La morfología y el desarrollo de la partitura de movimiento está diseñada para que la presencia escénica del equipo interpretativo siga siendo igualmente interesante y minucioso como siempre, a pesar de que haya una mesa de por medio. Esta apuesta interpretativa irá a favor de una agilidad coreográfica que genere que a pesar de que hayan solo tres actrices y dos títeres la calidad de animación no pierda y siga pareciendo una manipulación completa. Para ello teníamos que contar con tres intérpretes de la familia Zero en Conducta que conociera nuestro estilo pero además había que sumar la habilidad con el texto y el canto. Por todo ello, nuestros intérpretes serán: -Iona Balcells-Ramón Ródenas-Victoria Minguez.

MÚSICA:

Per a aquest projecte tornem a confiar en la música que ens ve creant des de fa diversos espectacles el compositor i intèrpret Jorge Da Rocha. Aquest artista no sols és admirat per la companyia, sinó que el seu estil encaixa perfectament amb la nostra intenció en l'àmbit sonor. En Jorge entén a la perfecció com funciona una banda sonora, creant motius musicals que donen continuïtat a l'obra, ambients i línies melòdiques que reforcen la dramàtúrgia, i melodies tendres i màgiques que ens connecten amb el caràcter de faula de la nostra història. A més, el punt electrònic inherent a l'estil d'en Jorge fa que tot tinga un context musical adequat a l'univers en què gira La Tormenta: un context contemporani, proper al hip hop i, en essència, de barri.

CONSTRUCCIÓ:

TITELLES:

Els personatges seran dissenyats per Miguel Hernández, conegut artista faller amb experiència en la construcció de titelles, l'estil del qual contribuirà a generar eixe ambient de conte il·lustrat que busquem per a aquest projecte i que ja va aconseguir amb la construcció de Brigitte, el titella protagonista d'un dels nostres espectacles més reeixits.

ESPai ESCÈNIC

La proposta escènica per a La Tormenta volem que siga el més minimalista possible, utilitzant els mínims elements necessaris. Així doncs, farem servir una taula gran com a escenari on transcorrerà l'acció. Des d'ella, i mitjançant un sistema rudimentari i manual de cordes, aniran apareixent els elements bàsics que situaran el context concret: una tomba en el cas del cementeri, una cistella per a Gracita, un refugi de cartó en la caseta d'en Pablo o una màquina d'anàlisi de raigs per al laboratori d'Skanner.

LA COMPANYYA:

Zero en Conducta, amb seu a Barcelona i creada l'any 2011 amb la intenció d'explorar el potencial expressiu de diferents arts escèniques relacionades amb el moviment. La seua investigació se centra en la unió del mim corporal, la dansa, els titelles i el teatre físic i visual en general. Després de l'estrena el 2012 de Nymio, teatre digital, guanyador de tres premis internacionals, i de la incorporació de Julieta Gascón a la direcció, dramaturgia i interpretació, la companyia estrena l'any 2014 ALLEGRO MA NON TROPPO, amb cinc reconeixements arreu del món.

Amb aquest espectacle firmen la seua identitat artística i consoliden la seua projecció tant dins com fora del país. Al febrer de 2016 estrenen LA DERNIÈRE DANSE DE BRIGITTE a l'Ateneu Popular de Nou Barris de Barcelona. Amb aquest espectacle de mitjà format (guardonat amb 6 premis) s'incorpora David Maqueda. L'any 2018 estrenen TRASHHH!!! (3 premis) i EH MAN HE (6 reconeixements més), amb els quals porten arreu del món la seua visió del teatre visual i amb els quals obrin la família artística.

La Phazz és el seu sisé espectacle, amb un gran èxit a Polònia, on va rebre 4 reconeixements, entre ells el premi a millor espectacle atorgat per l'Associació de Teatre de Polònia.

A banda d'aquests projectes, també compten amb nombroses col·laboracions artístiques com Ma Solitud de Guillem Albà, ROB i CAOS d'Abast Teatre, Volov del col·lectiu TQM, TABULA de Les Cícliques, NOZING del UAL·LA...

Zero en Conducta també es dedica a la formació, sobretot fent tallers en festivals, centres educatius i alternatius, així com en el cinema, on han estrenat dos curtmetratges que han girat per tot el món, i un d'ells ha sigut candidat als Goya. La Tormenta és l'últim projecte de la companyia.

LA TEMPESTA

EQUIP ARTÍSTIC

Dirigit per **Julieta Gascón** i **José Puchades (Putxa)** // Escrit per **José Puchades (Putxa)** amb la col·laboració de **Julieta Gascón** i l'equip d'intèrprets // intèrprets: **Iona Balcells, Victoria Minguez** i **Ramón Rodenas** // Disseny tècnic de titelles i escenografia: **Vicente Andreu** // Disseny estètic de titelles: **Miguel H** // Estilisme: **Aarón Eudave** // Música i Espai sonor: **Jorge Da Rocha** // Il·luminació: **Marieta Rojo** // Enregistrament de veus en off: **Carles Rodenas** // Disseny gràfic: **Laura Valero** // Una producció de **Zero en Conducta**.

Contacte Zero en Conducta info@zeroenconducta.es

Distribució: **MònicaDeGira Management**
monica@monicadegira.com

Produeix:

Estrenat a:

FETEN 2025